: 77

לא תדע אם אחד אומר אחד ולא שתים

ואחד אומר שתים ולא שלש או שמא אחד

אומר שמים ולא שלש ואחד אומר שלש

ולא ארבע יהא סימן קמינה כלומר

כסדרן מכאן דהיינו אלבע ואמה מכאן

וזרת מכאן דהיינו שתי אלבעות מכאן ואלבע אחד מכאן ובכך תהא זכור שאחד

ולא שלש. גודל לא קא חשיב הכא עם שאר אלבעות משום דלא קאי בסדר

אלבעות: ס האוכל פת ופחמין עלמן

כחדה חשיב להו: קשים ללמוד. שהעושה הומן יהה קשה לשמוע: העובר החם

חפסר גמל כ"ש תחת גמל עלמו. כחדה חשיב להו: העובר מחת ריח של גבילה.

כלומר ההולך ומריח ריח נבילה דכל

ההולד ומרים הוי עובר תחת אותו רים

בהריח הולך ועולה: זוהמא ליסטרון. אותו כף שבוחשין את הקדרה קרי להו הכי על שם שמעבירין הזוהמא לנדדין.

[על שני לדיו ^{ע)} תרגום על תרין סטרוהי]

כל העם עומדין. כל השורות כולן אפילו

הן מאה: ועושיו לו שתי שורות בלבד:

אביהם פרנם על הלבור: סניפין. שמושיבין

אותן בלד הוקנים מפני כבוד אביהם דהויין סניפין לוקנים כסניף זה שמלניפין דהויין סניפין לוקנים כסניף זה שמלניפין

לקורה גדולה סני"ף בלע"ו: אלא לקטנים. דאנוס הוא אבל יצא לגדולים אינו נכנס

ויושב במקומו דפושע הוא משום דהוה

ליה למיבדק נפשיה: כדי שלא יסרחק. דהיולא לפנות ביום לריך שיתרחק מן הדרך כדי שלא יהו אחרים רואים אותו

עושין אוסן.

לבני חכמים שממונים

אחת ולא שתים

ואחד אומר שתים

מוס' ב"ק לד: ד"ה בימין, י) מגילה יח. מכות י., כ) [ל"לתהלתר], ל) [עי' תוס'

סוטה יב. ד"ה אחרים], מ) סנהדרין ל. [גיטין נב.], () ל"ל בית יד, ם) [דבור

זה שייך לעיל אחר דיבור פת פחמין], ע) נשמות לן, פ) בס"א כאן הוא סוה"ד

הקודם, ל) [עי' רש"ח], ק) [במדבר יח], ל) [ויקרא כון, ש) [שמות יגן,

מוסף רש"י

מוסף רש"י
בקדין, מקחונ, שאווי מקח וושא
בקדין מקחונ, שאווי מקח וושא
נשני שני שנדין שני "לפד אדם עצבור.
לפטת, "הדשבים. קודס היוס,
ולהעדיב. ממממס בן בורבות סב.
אילו היה תבורה. למנו
מעבת, אא דיה קרב. דממווים
מעבת לאס קרבה, כדנמוים (ממסכ
מעבר לוכי (דנכור דמיעי) בס קריבין
המילור, מוב (דנכור דמיעי) בס קריבין
ואין מעורם וקרביה, אלה דלה
ודלין מעורם וקרביה, אלה דלה
ודלין מעורם וקרביה, אלה דלה
ולה ולכך עוסה מתורה ביון שלומים
ולים ולכך עוסה מתורה ביון שלומים
וויה אוברים
וויה

ליה ולכד עושה תמורה כדיו שלמים

לים הכן שופה מתורם כוין פתורם אחרים (בבודות ה). רב יוסף סיני רבה עוקר הרים. סיני היו קורין לרב יוסף שהיה בקי בברייתות הרבה,

עוקר היים לככה כל המניישום היכה, עוקר היים לככה כל המנוע שחים מחדד יותר בפלפול (ברכות פד.). לבחיר הביא. למו שקבן מנולם למכיר, כלותר למי שקבן שמושות (מום). אוכנוא לבריר ה"א הליף. (מום). אוכנוא לבריריה לא הליף.

לגדולים נמין: סו ד מיי' שם הל' ז טוש"ע שם

םו ה מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף

שני הלכה ון סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי רנה סעיף ט:

הוא לדידן. ואית דגרסי נתקין מילתא כי ליתנן כלומר נתקין מילתא דלהוי לזכרון לעולם לדורות אפילו כי

אינן בעולם. ואית דאמרי נתקין מילתא כי ליתני לומר לו שילמדנו דבר שאינו ללמוד ויתביים: גלי עוקלים. ידרוש לן מסכת עוקלין: דלים ליה. שאין סדור לו: פשט. פירש: גרם וסנה. גרס ושנה: המר. רבן שמעון בן גמליאל מאי דקמא דלמא חס ושלום בו': בקר דחוקים. בתר שסיים: ושדו ליה. לפיתקא בי מדרשא: שאלות פי לה. נפיתוקה כי מתיק ומה שלא היה מתרך מתבו אור השלם מתרך נתה בלא היה מתרך כתבו אינה ומה פילוקין ושדו כי . . מי ישלל גבורות יי ישמיע בל מדרשא: [סורה מבחיך לר. או הם ירנסו לבהמ"ד או אלו הם ונשב ירנסו לבהמ"ד או אלו נלא אליהם ונשב עמהס]: נהי דאהני לך קמרא דאבוך. כלומר דאהני לך חשיבוחא דאביך דהוית אב ב"ד אבל למהוי נשיא מי אהני לך דקא בעית למהוי נשיא: קמרא. אבנט מוזהב כדאמרי׳ במסכת שבת בפ׳ במה חשה (דף נט:): מתני ליה רבי לרבי שמעון בריה אחרים אומרים אינו (לא) היה תמורה לא היה הרב. דתנן במס׳ בהורות בפי בתרא ורף מ.) קרא לתשיעי בבורות בפי בתרא ורף מ.) קרא לתשיעי עשירי ולעשירי חשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין החשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים וטשהו חמורה דברי ר"מ אמר לו רבי וטשהו חמורה דברי ר"מ אמר לו רבי יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה והא היימא לן דאין תמורה עושה תמורה כדתנן במסכת תמורה בפ' קמא (דףה:) ⁶ אך בכור שור קדש הן ^{קף} וכו' הן קריבין

ואין תמורתן קריבין ומעשר יליף עברה עברה מבכור כתיב הכא ^O כל לפרום מפכון למפלו למיב הפכו אשר יעבור תחת השבט וכתיב התם בבכור ^ש והעברת כל פטר רחם וגו':

וכשהיה לריך להקיז דם היה חולך לבית הרופא ולא היה שולח לבא אליו (שם). הדרן עלך מסכת הוריות

וסמנך קמיצה. וסימנך שלא תטעו לומר שמא חד אמר אחו ולא שתים וחד אמר שתים ול: שלש. או שמא אחד אומר שתיי ילא שלש ואחד אומר שלש ולא ארבע. יהיה סימנך קמיצה. כלומר כפוף הקמיצה וישאר ב׳ אצבעוה זקופין ואצבע מצד זה. ובזד תכפות אצבע אח׳ הארוד ששמו שארו כמו כן אצבע מכאן . וזרת מכאן וקמיצה מכאן משום דדרך לכפוף הקמיצה כדי לקמץ . נקט קמיצה. אי נמי דלא הוי סימן מסוים כ״כ דאיכא למימר אגודל מן המנין ויהיו שתים מכאן ושתים מכאן אבל כשתכפוף הקמיצה וישאר רק הזרת מצד א' ממילא ידענא דאין הגודל בכלל דא"א לומר אחד ולא שלש: גרם ותנא.

רב פפא אמר אפילו שופתא מרא גייצי ת"ר חמשה דברים משכחים את י הלימוד האוכל ממה שאוכל עכבר וממה שאוכל חתול והאוכל לב של בהמה והרגיל בזיתים והשותה מים של שיורי רחיצה והרוחץ רגליו זו על גבי זו ויש אומרים אף המניח כליו תחת מראשותיו חמשה דברים סמשיבים את הלימוד פת פחמין וכל שכן פחמין עצמן והאוכל ביצה מגולגלת בלא מלח והרגיל בשמן זית והרגיל ביין ובשמים והשותה מים של שיורי עיםה ויש אומרים אף המובל אצבעו במלח ואוכל הרגיל בשמן זית מסייע ליה לרבי יוחנן דאמר רבי יוחנן כשם שהזית משכח לימוד של שבעים שנה כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה: והרגיל ביין ובשמים: מסייע ליה לרבא יי דאמר רבא חמרא וריחני פקחין: והטובל אצבעו במלח: אמר ר"ל ובאחת כתנאי ר' יהודה אומר אחת ולא שתים רבי יוםי אומר שתים ולא שלש וסימניך קמיצה עשרה דברים קשים ללימוד העובר תחת האפסר [הגמל] וכל שכן תחת גמל [עצמו] והעובר בין שני גמלים והעובר בין שתי נשים והאשה העוברת בין שני אנשים והעובר מתחת ריח רע של נבילה והעובר תחת הגשר שלא עברו תחתיו מים מ' יום והאוכל פת שלא בשל כל צרכו והאוכל בשר מזוהמא ליסטרון והשותה מאמת המים העוברת בבית הקברות והמסתכל בפני המת ויש אומרים אף הקורא

כתב שעל גבי הקבר ת״ר ס״כשהנשיא נכנס כל העם עומדים ואין יושבים עד שאומר להם שבו בכשאב ב"ד נכנם עושים לו שורה אחת מכאן ושורה אחת מכאן עד שישב במקומו יכשחכם נכנם אחד עומד ואחד יושב עד שישב במקומו יבני חכמים ותלמידי חכמים בזמן שרבים צריכים להם מפסיעין על ראשי שיש להם העם יצא ∞ לצורך יכנס וושב במקומו יבני ת״ח שממונים אביהם פרנס על הצבור בזמן ׁ העם יצא שאלצוון יכנס וישב במקומו ייבני דרדו שבמונים אביהם פונס על הצבוו בזמן שיש להם דעת לשמוע נכנסים דעת לשמוע נכנסים ויושבים לפני אביהם ואחוריהם כלפי העם בזמן שאין להם דעת לשמוע נכנסים ויושבים יאלפני אביהם ופניהם כלפי העם רבי אלעזר בר ר' [צדוק] אומר אף בבית המשתה עושים אָותם סניפִין [אמר מר] יצא לצורך נכנס ויושב במקומו אמר רב פפא לא אָמרן אלא לקטנים אבל לגדולים לא הוה ליה למבדק נפשיה מעיקרא ידאמר רב יהודה אמר רב לעולם ילמד אדם עצמו להשכים ולהעריב כדי שלא יתרחק ₪(אמר רבא) האידנא דחלשא עלמא יאפילו לגדולים נמי רבי אלעזר ב"ר [צדוק] אומר אף בבית המשתה עושים אותם סניפים אמר רבא בחיי אביהם בפני אביהם א"ר יוחגן ∞ביומי רשב"ג נישנית משנה זו רבן שמעון בן גמליאל נשיא רבי מאיר חכם רבי נתן אב"ד כי הוה רשב"ג התם הוו קיימי כולי עלמא מקמיה כי הוו עיילי רבי מאיר ורבי נתן הוו קיימי כולי עלמא מקמייהו אמר רשב"ג לא בעו למיהוי היכרא בין דילי לדידהו תקין הָא מתניתא ההוא יומא לא הוו רבי מאיר ורבי נתן התם למחר כי אתו חזו דלא קמו מקמייהו כדרגילא מילתא אמרי מאי האי אמרו להו הכי תקין רשב"ג אמר ליה ר"מ לרבי נתן אנא חכם ואת אב"ד נתקין מילתא כי לדידן מאי נעביד ליה נימא ליה גלי עוקצים דלית ליה וכיון דלא גמר נימא ליה ימי ימלל גבורות ה' ישמיע כל תהלתו ליה נימא ליה למלל גבורות ה' מי שיכול להשמיע כל 9תהלותיו נעבריה והוי אנא אב"ד ואת נשיא שמעינהו רבי יעקב בן קרשי אמר דלמא חם ושלום אתיא מלתא לידי כיסופא אזל יתיב אחורי עיליתיה דרשב"ג פשט גרם ותנא גרם ותנא אמר מאי דקמא דלמא חם ושלום איכא בי מדרשא מידי יהב דעתיה וגרסה למחר אמרו ליה ניתי מר וניתני בעוקצין פתח ואמר בתר דאוקים אמר להו אי לא גמירנא כסיפיתנן פקיד ואפקינהו מבי מדרשא הוו כתבי קושייתא [בפתקא] ושדו התם דהוה מיפריק מיפריק דלא הוו מיפריק כתבי פירוקי ושדו אמר להו רבי יוסי תורה מבחוץ ואנו מבפנים אמר להן רבן [שמעון בן] גמליאל ניעיילינהו מיהו ניקנסינהו דלא נימרו שמעתא משמייהו אסיקו לרבי מאיר אחרים ולר' יש אומרים אחוו להו בחלמייהו זילו פייםוהו [לרבן שמעון ב"ג] רבי נתן אזל רבי מאיר לא אזל אמר ϕ ידברי חלומות לא מעלין ולא מורידין כן אזל רבי נתן אמר ליה רשב"ג נהי דאהני לך, קמרא דאבוך למהוי אב ב"ד שויניך גמי נשיא מתני ליה רבי לרבן שמעון בריה אחרים אומרים אילו היה תמורה